

**KONTEMPLATYWUS** (1) ai

*N sg f (praed) k(o)nt(e)mplatywa.*

*Sł stp, Cn, Linde brak.*

*Pochodzący z głębokiego przemyślenia, niepowierzchowny [contemplatiuus – co ku patrzeniu a obejrzeniu takowych rzeczy należy Mącz 443c; – wypatrujący Calep; przypatrujący się; rozmyślający, uważający, rozbierający co – contemplatiuus Cn]: Ktora szczęśliwość prawie iest Contemplatywá/ Nie owá Politicá co do czálu bywa. KołakCath C3.*

HG